

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara ve věci žalobce: **V.V.T.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, sídlem Praha 1, Václavské nám. 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 4.3.2010, č.j. MV-97878/VS-2009-3,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí ministra vnitra ze dne 4.3.2010, č.j. MV-97878/VS-2009-3, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného o zrušení povolení žalobce k trvalému pobytu žalobce dle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. (dále jen zákon o pobytu cizinců nebo zákon), neboť dle žaloby žalobce pobýval ve Vietnamu vzhledem k vážným zdravotním důvodům, proto mu v návratu do ČR bránila objektivní překážka, kterou správní orgány vůbec nevzaly v potaz.

Žalobce namítá, že ve správním řízení neodmítl se vyjádřit ke své nemoci, nýbrž uvedl, že čeká na lékařskou zprávu z Vietnamu a že mu ve vycestování bránily vážné zdravotní důvody. Správní orgán I. stupně postupoval na základě své libovůle, neboť nespecifikoval, proč považuje tvrzení žalobce za nevěrohodné. Správní orgán I. stupně měl žalobci poskytnout přiměřenou lhůtu k doložení lékařských zpráv a nikoliv neprodleně rozhodnout, neboť tímto neumožnil žalobci doložit lékařské zprávy a tak bylo porušeno ustanovení § 36 odst. 1 s.ř. Správní řízení je ovládáno zásadou materiální pravdy a je

povinností správního orgánu zjistit v řízení stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Žalovaný nesouhlasí se závěrem ministra vnitra o nepřezkoumatelnosti předložených lékařských listin, neboť se jedná o soukromoprávní dokumenty, které není možno úředně ověřit, tzn. nelze je opatřit apostilou ani superlegalizovat, neboť se nejedná o veřejné listiny. Pokud správnímu orgánu vznikly pochybnosti o pravosti předložených lékařských zpráv, měl si je ověřit co do jejich pravosti. Zároveň pokud správní orgán dospěl k závěru, že lékařské zprávy trpí vadou a nemůže k nim přihlížet, měl v souladu s § 37 odst. 3 s.ř. vyzvat žalobce k odstranění podání. Dále žalobce pochybuje o zákonnosti protokolu k podání vysvětlení ze dne 22.9.2009, neboť ust. § 169 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nelze aplikovat v řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu, neboť z daného ustanovení vyplývá, že jej lze aplikovat pouze v řízení o žádosti o jeden z druhů povolení k pobytu na území ČR. Navíc žalobci nebylo před započítáním úkonu vysvětleno, proč je takový úkon nezbytný pro zjištění stavu věci. Postup správního orgánu byl v rozporu s § 2 odst. 1 s.ř., neboť institut podání vysvětlení v řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu dle ust. § 169 odst. 3 zákona o pobytu cizinců zákon nezná. Dále žalovaný pochybil, když nezkoumal případný zásah do soukromého a rodinného života žalobce, jestliže žalobce má na území ČR dceru.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Až do dne vydání rozhodnutí v I. stupně žalobce neučinil vůči správnímu orgánu žádný úkon spočívající např. v předložení důkazních prostředků ke svému tvrzení. Žalobce byl v řízení řádně poučen o svých právech a povinnostech, včetně práva navrhnout důkazy a činit jiné návrhy až do vydání rozhodnutí. Potom nelze tvrdit, že správní orgán neumožnil žalobci předložení lékařských zpráv. Zejména pokud se žalobce omezil na konstatování, že „své onemocnění nechce uvádět, čeká na lékařskou zprávu z Vietnamu“. Dle § 52 s.ř. je účastník povinen označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán byl oprávněn žalobce vyslechnout podle § 96 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, neboť tento správní úkon byl nezbytný pro zjištění stavu věci. Za použití slova „zejména“ zákon pouze příkladmo uvádí, kdy tato nutnost může vyvstat. Závažné důvody ve smyslu § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců nebyly přesvědčivě doloženy, žalobce učinil návrh na provedení důkazu listinami až po podání rozkladu, avšak ani dodatečně předložené listiny o provedení dvou vyšetření u lékaře ve Vietnamu a vystavení receptu provedené s odstupem pěti let neodůvodnily jiný závěr. V řízení nevystal důvod pro výzvu žalobce k odstranění nedostatků podání podle § 37 odst. 3 s.ř. Po předložení listinného důkazního prostředku bylo na žalovaném, aby jej zhodnotil. V situaci, kdy se nejedná o veřejnou listinu s presumpcí správnosti, je správnost a důvěryhodnost předložených listin jako důkazního prostředku třeba vážit vzhledem k okolnostem daného případu. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že předložené listiny nejsou způsobilé zpochybnit závěr přijatý orgánem I. stupně ohledně neexistence závažného onemocnění pro vyloučení aplikace § 77 odst. 1 písm. c) zákona, byl tento závěr učiněn v souladu se zákonem.

Ze správního spisu plynou tyto rozhodné skutečnosti.

Dle čestného prohlášení žalobce ze dne 20.8.2009 se žalobce zdržoval ve Vietnamu od roku 2006 do 18.8.2009. Při podání vysvětlení ve věci řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu ze dne 22.9.2009 žalobce uvedl, že Českou republiku opustil 10.12.2003 a vrátil se 18.8.2009 a to vzhledem k vážnému zdravotnímu stavu. Po návštěvě u rodičů ve Vietnamu žalobce těžce onemocněl a zdravotní stav mu neumožnil zpět odcestovat do ČR. Onemocnění však nechtěl nijak specifikovat. Dále uvedl, že očekává lékařskou zprávu z Vietnamu a že má v České republice rodinné vazby, bydlí u své dcery, která je vlastníkem nemovitosti. Téhož dne správní orgán vyzval žalobce k vyjádření před vydáním rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3

s.ř. Výzvu správní orgán doručil na žalobcem uvedenou adresu, aniž by si žalobce ve lhůtě výzvy vyzvedl, proto byla výzva doručena veřejnou vyhláškou dle § 25 odst. 2 s.ř.

Rozhodnutím ze dne 15.11.2009, č.j. OAM-27378-8/MC-2009, bylo povolení k trvalému pobytu žalobce zrušeno dle § 77 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce pobýval mimo území ČR déle než 12 po sobě jdoucích měsíců. Přestože žalobce uvedl, že ve Vietnamu byl z důvodu nemoci a zdravotní stav mu nedovolil se do České republiky vrátit, odmítl se vyjádřit ke své nemoci, v průběhu řízení tak nedoložil nic, co by prokazovalo jeho tvrzení.

Proti rozhodnutí podal žalobce rozklad, jež následně doplnil o lékařské zprávy s překladem do českého jazyka. V rozkladu žalobce uvedl, že trpěl zánětem slinivky, což mu zneumožnilo návrat do České republiky. Žalobce předložil příjmový doklad ze dne 20.4.2009, ze kterého plyne, že žalobce jakožto zaměstnanec Trang Cat koupil v lékárně Minh Tam přípravek Cimetydin a Eurobiol. Dále předložil „recept“ ze dne 20.4.2009, v němž je uvedena prognóza zdravotního stavu žalobce - zánět slinivky a předepsány léky Cimetydin a Eurobiol. Dle zápisu o vyšetření ze dne 20.4.2009 byla dne 20.3.2009 u žalobce zjištěna „bolest v horní části břicha, ubral na váze, nemá horečku, analýza enzymů ve slinivce 130 mg“. Dále žalobce předložil recept ze dne 20.7.2004, kdy je u žalobce uveden shodný zaměstnavatel a prognóza zánět slinivky a předepsán lék Pantycouf, Eurobiol, Cimetydin, Amocycllin. Dle zápisu vyšetření byl žalobce v ordinaci dne 20.7.2004 a 15.4.2004, kdy u žalobce byla zjištěna „bolest v horní části břicha, zvracení, horečka, žízeň, únava, zvýšený puls, enzym ve slinivce 160 mg“. Dle příjmového dokladu byly předmětné léky zakoupeny 20.7.2004 v téže lékárně Minh Tam.

Rozhodnutím ministra vnitra ze dne 4.3.2010, č.j. MV-97878/VS-2009-3, byl rozklad žalobce zamítnut, neboť žalobce sice uvedl, že se ve Vietnamu zdržoval z důvodu svého onemocnění, ovšem k nemoci se odmítl vyjádřit a zároveň neuvedl, že předloží lékařské zprávy, navíc z téhož důvodu nepožádal o přerušování řízení. Žalobce byl žalovaným nejen vyzván k sepsání protokolu, ale i následně k možnosti doložení materiálu do spisu a ke spisu se vyjádřit. Této možnosti však žalobce nevyužil. Nad rámec povinností správního orgánu mu byla výzva doručena prostřednictvím úřední desky. K předloženým lékařským zprávám žalobce uvedl, že je sice nezpochybnuje, neboť jsou přeloženy soudním tlumočnickem, avšak listiny nejsou úředně ověřeny a jsou dle názoru ministerstva vnitra nepřezkoumatelné. Dle § 77 zákona o pobytu cizinců nemá správní orgán povinnost se zabývat dopadem do soukromého nebo rodinného života cizince, pokud ruší povolení k trvalému pobytu cizince z důvodu uvedeného v § 77 odst. 1 zákona.

Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, kterého jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a posoudil žalobu následovně.

Správnost a důvěryhodnost předložených listin jako důkazního prostředku je třeba vážit vzhledem k okolnostem daného případu, avšak v žalobou napadeném rozhodnutí ministerstva vnitra chybí jakákoliv správní úvaha o věrohodnosti, resp. vypovídací hodnotě předložených lékařských zpráv, jestliže se odvolací správní orgán omezil na konstatování „nepřezkoumatelnosti“ listin z důvodu absence úředního ověření. Předložené lékařské recepty a zprávy nejsou veřejné listiny, proto soud neshledává podmínky pro případný požadavek

ověření jejich autenticity žalobcem. Symptomaticky tak závěr ministra o nepřezkoumatelnosti žalobcem předložených listin založil nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, neboť z něj není srozumitelné, na základě jaké úvahy považoval ministr předložené listiny za nezpůsobilé založit důvody pro přípustný pobyt cizince mimo ČR, jestliže uvedený závěr o nepřezkoumatelnosti listin je pro jejich soukromoprávní povahu vyloučen. V rozhodnutí žalovaného absentuje úvaha správního orgánu o věrohodnosti předložených listin a jejich vypovídací důkazní hodnotě v této věci. Soud tak žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro absenci důvodů rozhodnutí žalovaného. Žalovaný je povinen znovu rozhodnout o rozkladu žalobce tak, aby bylo zřejmé zhodnocení předložených listin s přihlédnutím ke všem okolnostem věci.

V ostatním rozsahu nejsou žalobní body důvodné. Dle § 77 odst. 1 písm. c) ministerstvo zruší platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže cizinec pobývá mimo území státu Evropské unie nepřetržitě po dobu delší než 12 měsíců, pokud nebyla zdůvodněna závažnými důvody, mimo jiné zejména závažným onemocněním. Oproti ustanovení § 77 odst. 2 není zrušení pobytu dle odst. 1 podmíněno přiměřeností zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince. Pokud zákon o pobytu cizinců výslovně neukládá správnímu orgánu, aby posoudil zásah do soukromého nebo rodinného života cizince, není tomu tak správní orgán povinen.

Soud má za to, že správním orgánem tvrzená nepřezkoumatelnost žalobcem předložených listin není vadou podání, jež by založila povinnost postupu dle § 37 odst. 3 s.ř. Správní orgán I.st. výzvou ze dne 22.9.2009 v souladu s § 36 odst. 1 s.ř. poučil žalobce o jeho právu seznámit se s obsahem spisu, žalobce však nepřevzetím této výzvy svého práva nevyužil. Pokud žalobce v řízení před správním orgánem I.st. netvrdil konkrétní rozhodné skutečnosti, nebyl správní orgán povinen jej vyzývat k předložení důkazů neexistujícího konkrétního tvrzení. V postupu správního orgánu I. nelze spatřovat žalobou tvrzené vady.

Výklad žalobce ust. § 169 odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve znění do 31.12.2010 zcela popírá text daného ustanovení, z jazykového výkladu daného ust. je jednoznačné, že oprávnění vyslechnout účastníka řízení není omezeno pouze pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství, nýbrž jde o obvyklý institut veřejného práva a to výslech účastníka za účelem zjištění skutečného stavu věci, jež byl za použití obvyklé legislativní zkratky „zejména“ pouze demonstrativně konkretizován. Zákon o pobytu cizinců v ust. § 169 odst. 3 výslovně konstituuje procesní institut výslechu účastníka, jež může být realizován i ve formě „podání vysvětlení“. Žalobce nespecifikoval, z čeho dovozuje povinnost správního orgánu sdělit účastníkovi předem účel zahájeného úkonu – zde výslechu žalobce. K tomu soud konstatuje, že správní řád i zákon o pobytu cizinců takovouto procesní podmínku výslechu účastníka nestanoví.

Žalobce měl ve věci úspěch a náleží mu proto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. náhrada nákladů řízení. Tyto náklady spočívají v nákladech za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za 2 úkony právní služby po 2.100,- Kč (za převzetí věci a sepsí žaloby, podle znění vyhlášky účinného do 31. 12. 2012, viz čl. II vyhlášky č. 486/2012), dále 2 režijní paušály po 300,- Kč, to vše s 21 % DPH. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč.

P o u ě n í : Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 25.10.2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu